

[Boligministeren]

Fogh Rasmussen foreslår det. Jeg mener, at det kan vi drøfte i udvalget. Vi vil være betænkelige ved gradvis at gøre forhåndslån obligatoriske, men vi mener, det er noget, der må drøftes i det udvalg, der skal se på finansiering af byggeriet og afgive betænkning inden næste år.

Rentetilpasningslån er vi lidt bange for. Vi mener for det første ikke, at der er det helt store behov for det, fordi det ikke har været særlig benyttet. For det andet kan jeg ikke lade være at tænke på et specielt tilfælde. Hvis en person i 1975 syntes, at det var lidt vel højt med en rente på 12 pct., fordi den faktisk kun var 10 pct. i 1972, og den pågældende så tog et rentetilpasningslån i håb om, at renten skulle komme ned på de 10 pct. igen, og man nåede frem til 1980, hvor der skulle tages et nyt lån, og renten var 20 pct., så var det altså ikke så sjovt for den pågældende. Derfor er spørgsmålet, om man i stedet for at have disse 5-årige intervaller i rentetilpasningen måske kunne gå helt over til variabel rente, også fordi man ved en variabel rente på realkreditlånene, ligesom man har det på sparekasselånene i fast ejendom, ville kunne udjævne konjunktursvingningerne i byggeriet. Ingen ville have behov for at skynde sig at bygge, når renten var lav, for det udjævnedes. Ingen ville være nødt til at holde sig stærkt tilbage, når renten var høj, for det udjævnedes.

Den slags ændringer kan ikke gennemføres fra den ene dag til den anden. Det er ændringer, der må analyseres og overvejes, og det må også indgå i udvalgsarbejdet. Det kan ikke komme ind her og nu.

Så er der punkt 6 og 7 om mulighed for 70 pct. belåning ved ejerskifte og om, at reglerne for tillægslån bør smidiggøres efter hr. Fogh Rasmussens mening. Det kunne vi i princippet også have nogen sympati for ud fra rent kapitalmarkedsmæssige betragtninger, men da der nu i kraft af vores ændringer i realkreditloven kommer så store ekstraudbud af obligationer frem på markedet, tør vi ikke gå videre her. Dernæst kommer, at det, vi først og fremmest skal finansiere med vores obligationsudbud, er ny beskæftigelse, ikke så meget ejendomshandler. Derfor mener vi ikke, at der rigtig er nogen mulighed for bevægelse på punkterne 6 og 7.

Jeg vil til slut sige, at vi værdsætter, at man også fra venstres side vil have gjort no-

get her, og vi skal se, hvor vi kan imødekomme ønskerne.

Kaj Poulsen (S):

De forslag, boligministeren her har fremsat, og som behandles i dag, har alle til formål at gribe ind i den alvorlige byggekrise, vi er løbet ind i i det sidste par år.

Vi er i socialdemokratiet tilfredse med, at disse lovforslag er kommet så hurtigt frem, og vi takker boligministeren for dette hurtige arbejde. Vi håber, at det vil være muligt at få disse forslag vedtaget ved tredje behandling inden udgangen af indeværende måned for at lette den store ledighed, vi har inden for byggefagene. Den er tre gange så stor i andet kvartal 1980 sammenlignet med samme kvartal i fjor.

Byggekrisen har betydet en væsentlig nedgang i færdiggørelsen af nye boliger, således at hvis der ikke gribes ind, og hvis tendensen i udviklingen fastholdes, vil det betyde, at vi næste år vil se, at antallet af færdigbyggede boliger rasler ned under det alt for lave tal på boliger for 1980 på ca. 23.000.

Derfor ser vi med glæde, at regeringen foreslår den almennyttige byggekvota sat op fra 7.000 til 10.000 boliger årligt. Det vil ikke alene give flere arbejdspladser inden for byggefagene. Det vil også medvirke til, at boligforsyningen i landet vil blive forbedret, og det vil på den måde medvirke til at tynde ud i de efterhånden alt for lange ventelister i de almennyttige boligselskaber. De 3.000 ekstra boliger er imidlertid ikke nok til at tilfredsstille efterspørgslen efter udlejningsboliger, men på baggrund af den økonomiske situation, vi står i, må vi i første omgang udtale tilfredshed med udvidelsen af kvoten på de 3.000. Her må man jo huske, at vi af den nuværende kvota bruger omkring 700 boliger til at reparere byggeskader osv. i de eksisterende afdelinger, så det er altså en overordentlig nødvendig udvidelse af kvoten.

Ud over denne kvota for det almennyttige byggeri er der i lovforslag nr. 2 som noget nyt på boligmarkedet forslag om at yde statsstøtte til opførelse af 700 private andelslejligheder. Støtten gives i form af rentesikring, altså en betydelig støtte til en ny type privatboliger. Men denne ordnings succes beror alene på, om vi ved den lov, som skal behandles senere her i dag, nemlig loven om